

Kvindehandel

Emma Goldman

1910/1911

Vore reformmagere har pludselig gjort en stor opdagelse – den hvide slavehandel. Bladene er fulde af disse »uhørte tilstande« og lovgiverne planlægger allerede et nyt sæt love for at bringe denne rædsel under kontrol.

Det er bemærkelsesværdigt at når som helst den offentlige mening skal afledes fra en stor social uret, indvarsles et korstog imod uanstændighed, hasardspil, barer, etc. Og hvad er resultatet af sådanne korstog? Hasardspil er tiltagende, barerne gør en livlig forretning gennem bagindgangene, prostitutionen er på sit højeste og systemet med alfonser og håndlangere er kun forværret.

Hvordan kan det være at en institution, som kendes af næsten ethvert barn, er blevet opdaget så pludseligt? Hvorfor skal dette onde, kendt af alle sociologer, nu gøres til sådant et vigtigt spørgsmål?

At antage at den nylige undersøgelse af den hvide slavehandel (som for resten er en meget overfladisk undersøgelse) har åbenbaret noget som helst nyt, er, for at sige det mildt, meget tåbeligt. Prostitution har været, og er, et udbredt onde, og endda fortsætter menneskeheden med denne forretning, fuldkommen upåvirket af lidelserne og nøden hos ofrene for prostitutionen. Lige så upåvirket, må man sige, som menneskeheden er forblevet af vores industrielle system, eller af økonomisk prostitution.

Kun når menneskelige sorger bliver gjort til et legetøj med blændende farver, vil barnlige mennesker blive interesserede – for en stund i det mindste. Folket er en meget omskiftelig baby der må have nye legetøjer hver dag. Det »retfærdige« ramaskrig mod den hvide slavehandel er et sådant legetøj. Det tjener til at adspire folket for en lille stund og det vil hjælpe til at skabe en smule flere fede, politiske jobs – parasitter der spankulerer omkring i verden som inspektører, efterforskere, detektiver og så videre.

Hvad er virkelig årsagen til handlen med kvinder? Ikke blot hvide kvinder, men også gule og sorte kvinder. Udbytning, selvfølgelig; kapitalismens nådesløse Molok der opfedes af underbetalt arbejde, og således driver tusinder af kvinder og piger ind i prostitutionen. Ligesom Mrs. Warren føler disse piger, »Hvorfor spillede dit liv ved at arbejde for nogle få ører i et vaskerum, atten timer om dagen?«

Naturligvis siger vores reformmagere intet om denne årsag. De kender den udmærket, men det betaler sig ikke at sige noget som helst om den. Det er meget mere profitabelt at spille farisæer, at foregive en krænket moral, end at gå til bunds i tingene.

Hvorom er, findes der én anbefalelsesværdig undtagelse blandt de unge forfattere: Reginald Wright Kauffman, hvis værk *The House of Bondage* er det første ærlige forsøg på at behandle det sociale onde – og ikke fra en sentimental filisters synspunkt. Som journalist med bred erfaring, viser Mr. Kauffman at vores industrielle system gør prostitutionen til det eneste alternativ for flertallet af kvinder. Kvinderne der skildres i *The House of Bondage* tilhører arbejderklassen. Havde forfatteren skildret kvinder fra andre samfundslag, ville han være blevet konfronteret med den samme situation.

Intetsteds behandles en kvinde i overensstemmelse med nytten af hendes arbejde, men i stedet som et køn. Det er derfor næsten uundgåeligt at hun skal betale for sin ret til at eksistere, for at beholde en stilling af hvilken som helst slags, med sexydelse. Således er det blot et spørgsmål om gradforskelle, hvorvidt hun sælger sig selv til én mand, i eller udenfor ægteskabet, eller til mange mænd. Hvad enten vores reformmagere indrømmer det eller ej, er den økonomiske og sociale underordning af kvinder ansvarlig for prostitutionen.

Lige i øjeblikket er vore gode folk chokeret over afsløringen af at der i New York City alene arbejder én ud af ti kvinder på en fabrik, at kvinder modtager en gennemsnitlige løn på seks dollars om ugen for 48 til 60 timers arbejde, og at mange kvindelige lønarbejdere oplever mange måneders lediggang, hvilke efterlader gennemsnitslønnen på omkring 280\$ om året. I betragtning af disse økonomiske rædsler, kan det så undre nogen, at prostitution og den hvide slavehandel er blevet så dominante faktorer?

For at de foregående skildringer ikke skal blive betragtet som overdrivelser, er det på plads at se hvad nogle autoriteter på prostitutionens område har at sige:

»En hyppig årsag til kvindelig fordærvelse kan findes i de adskillige registre, der viser en beskrivelse af det arbejde som udføres, og de lønninger som udbetales til kvinder forud for deres fald, og det vil blive et spørgsmål for de politiske økonomer at beslutte, hvor langt forretningshensyn kan være en undskyldning på bekostning af de ansatte, for en reduktion af deres lønningsrater,

---

¹ Dr. Sanger, *The History of Prostitution*.

og om besparelser på små procentdele af lønningerne ikke mere end modvejes af de enorme, på befolkningen som helhed, gennemtvungne beskatninger, som skal dække omkostningerne af et umoralsk system, *hvilket, i mange tilfælde, er det direkte resultat, af utilstrækkelig kompensation for ærligt arbejde.*¹

Vores nuværende reformmagere ville have godt af at kigge i dr. Sangers bog. Der ville de finde ud af, at ud af 2000 sager under hans observation, kom kun få fra middelklassen, fra velordnede forhold eller behagelige hjem. Langt den største del var arbejderpiger og arbejderkvinder; nogle drevet ind i prostitutionen gennem pludseligt opstået fattigdom, andre på grund af et barskt, usselt liv derhjemme, andre igen på grund af en hæmmet, invalideret psykisk natur (hvilket jeg senere skal behandle). Det vil også gøre forsvarerne af renhed og moralitet godt at lære, at ud af 2000 sager, var 490 gifte kvinder, kvinder der levede med deres ægtemænd. Åbenbart var der ikke meget garanti for deres »sikkerhed og renhed« i ægteskabets hellighed.²

I *Prostitution in the Nineteenth Century*, er dr. Alfred Blaschko endda endnu mere eftertrykkelig i karakteriseringen af økonomiske omstændigheder som en af de vigtigste faktorer for prostitutionen.

»Selvom prostitutionen har eksisteret i alle tidsaldre, har det været op til det nittende århundrede at udvikle den til en gigantisk samfundsinstitution. Udviklingen af industrierne med umådelige masser af folk på det frie marked, de voksende og overfyldte storbyer, usikkerheden og uvisheden om ansættelse, har givet prostitution et sådant skub som ingen på noget tidspunkt i menneskets historie havde drømt om.«

Og igen er Havelock Ellis, der omgås den økonomiske årsag mindre skråsikkert, ikke desto mindre tvunget til at indrømme, at den indirekte og direkte er hovedårsagen. Således finder han, at en stor procentdel af prostituerede er hvervet fra tjenestestanden, selvom sidstnævnte har mindre bekymring og større sikkerhed. På den anden side fornægter Mr. Ellis ikke, at den daglige rutine, sliddet og slæbet, monotonien i tjenestepigens lod og specielt det faktum, at hun aldrig kan få del i fællesskabet og glæden i et hjem, ikke er en ringe faktor i at tvinge hende til at søge fornøjelse og glemsel i prostitutionens festlighed og glimmer. Med andre ord, kan tjenestepigen, der bliver behandlet som en slave, der aldrig har retten til sig selv og slides af lunefuldheden hos sin frue, kun finde afløb, ligesom fabriks- og butikspigen, i prostitutionen.

Den mest morsomme side af spørgsmålet som nu fylder offentligheden, er den harme som føles af vore »gode, respektable folk«, specielt de forskellige kristne gentlemen, der altid er at finde i første række af ethvert korstog. Er det så at de er absolut ignorante overfor religionshistorie, og specielt overfor den kristne religion? Eller er det så at de håber på at forblinde den nuværende generation overfor den rolle kirken spillede førhen i forhold til prostitutionen? Hvad end deres grund er, burde de være de sidste til at hyle op imod nutidens ulykkelige ofre, eftersom det er kendt af enhver intelligent student, at prostitutionen er af religiøs oprindelse, vedligeholdt og fostret i mange århundreder, ikke som en skam, men som en dyd og hyldet som en sådan af guderne selv.

»Det ser ud til at prostitutionens oprindelse primært skal findes i en religiøs skik. Religionen, den store bevarer af samfundets traditioner, beskytter i en transformeret form en primitiv frihed der var på vej ud af det almene samfundsliv. Et typisk eksempel er optegnet af Herodotus, i det femte århundrede før Kristi fødsel, ved, den babylonske Venus, Mylittas tempel, hvor enhver kvinde, for at dyrke gudinden, én gang i sit liv, skulle komme og give sig selv til den første fremmede, der smed en mønt i hendes skød. Meget lignende skikke eksisterede i andre dele af det vestlige Asien, i Nordafrika, på Cypern og andre øer i det østlige Middelhav, og også i Grækenland hvor Afrodites tempel på Korinths fæstning besad flere end tusinde hieroduler dedikeret til gudindens tjeneste.

»Teorien om at religiøs prostitution, i reglen, udvikledes ud fra troen på, at den menneskelige avlsaktivitet besad en mystisk og hellig indflydelse på naturens frugtbarhed, hævdes af alle autoriteter på området. Men gradvist, og eftersom prostitutionen blev en organiseret institution under

---

² Det er et iøjnefaldende faktum, at dr. Sangers bog er blevet ekskluderet fra U.S. mails. Autoriteterne er øjensynligt ikke ivrig efter at befolkningen bliver informeret om den sande årsag til prostitution.

præstelig indflydelse, udviklede religiøs prostitution utilitaristiske sider, og hjalp derved til at øge indtægterne.

»Kristendommens ophøjelse til politisk magt, producerede kun få politiske ændringer. Kirkens ledende mænd tolererede prostitutionen. Bordeller under købstæders beskyttelse, findes i det trettede århundrede. De udgjorde en form for offentlig service, og deres ledere blev næsten betragtet som tjenestemænd.«³

Til dette må tilføjes følgende fra dr. Sangers arbejde:

»Pave Clement II. udstedte en bulle på at prostituerede ville blive tolereret hvis de betalte en bestemt del af deres indtjening til kirken.

»Pave Sixtus IV. var mere praktisk; fra et eneste bordel, som han selv havde bygget, modtog han en indkomst på 20.000 dukater.«

I moderne tider er kirken en smule mere forsigtig i den retning. I det mindste kræver den ikke åbenlyst afgifter fra prostituerede. Den finder det meget mere profitabelt at gå ind i ejendomshandel, ligesom Treenighedskirken, for eksempel, og udleje dødsfælder til overpris til dem der lever af prostitution.

Selvom jeg gerne ville, tillader pladsen her mig ikke at beskrive prostitutionen i Egypten, Grækenland, Rom og middelalderen. Forholdene i sidstnævnte periode er særligt interessante, idet prostitutionen var organiseret i lav, ledet af en bordeldronning. Disse lav udførte strejker som et middel til at forbedre deres forhold og opretholde en standardpris. Det er sandelig en mere praktisk metode, end den der bruges af den moderne lønslave i samfundet.

Det ville være ensidet og ekstremt overfladisk at hævde at den økonomiske faktor er den eneste årsag til prostitution. Der er andre, ligeså vigtige og afgørende. Også det ved vores reformmagere, men tør endnu mindre diskutere dette, end institutionen der aftapper både mænd og kvinder selve livet. Jeg refererer til sexspørgsmålet, der ved sin blotte nævnelse forårsager moralske spasmer hos de fleste.

Det er et indrømmet faktum at kvinder bliver opfostret som en sexvare, og alligevel henholdes hun i absolut uvidenhed om meningen med og vigtigheden af sex. Alt der har at gøre med dette emne undertrykkes, og personer der forsøger at kaste lys over dette forfærdelige mørke, bliver forfulgt og kastet i fængsel. Ikke desto mindre er det sandt, at så længe en pige ikke må vide hvordan hun klarer sig selv, ikke må kende til funktionen af den mest vigtige del af hendes liv, behøver vi ikke blive overraskede hvis hun bliver et let bytte for prostitutionen, eller for andre former for forhold der nedværdiger hende til en position som objekt for ren sextilfredsstillelse.

Det er på grund af denne uvidenhed, at pigens liv og natur er nedbrudt og invalideret. Vi er for længe siden begyndt at betragte det som et selvindlysende faktum, at drengen må følge naturens kald; det vil sige, at drengen må, så snart som hans seksuelle natur hævder sig, tilfredsstille denne natur; men vores moralister er chokerede ved den blotte tanke om at en piges natur skulle hævde sig. For moralisten består prostitutionen ikke så meget af det faktum at kvinden sælger sin krop, men snarere at hun sælger den udenfor ægteskabet. At dette ikke blot er en påstand, bevises ved det faktum at ægteskab ud fra økonomiske overvejelser er fuldkommen legitimeret og helliggjort af loven og den offentlige mening, mens alle andre forbindelser fordømmes og tages afstand fra. Og det på trods af at en prostitueret, defineret korrekt, ikke er andet end »hvilken som helst person for hvem seksuelle forhold er underordnet fortjeneste.«⁴

»Prostituerede er de kvinder, der sælger deres kroppe for udøvelsen af den seksuelle akt og gør dette til deres profession.«⁵

Faktisk går Bongers længere; han hævder at prostitutionen »i bund og grund er det samme som når en mand eller kvinde indgår et ægteskab af økonomiske årsager.«

---

³ Havelock Ellis, *Sex and Society*.

⁴ Guyot, *La Prostitution*.

⁵ Bongers, *Criminalité et Condition Économiques*.

Selvfølgelig er ægteskabet enhver piges mål, men da tusinder af piger ikke kan gifte sig, dømmes vores stupide, sociale normer dem til et liv i cølibat eller prostitution. Menneskets natur hævder sig selv uanset alle love, og der er ikke nogen rimelig grund til at naturen skal indrette sig selv efter en perverteret forestilling om moral.

Samfundet betragter en mands seksuelle erfaringer som kendetegn for hans almene udvikling, mens lignende erfaringer i en kvindes liv bliver set på som en frygtelig katastrofe, et tab af ære og af alt der er godt og nobelt i et menneske. Denne moralske dobbeltstandard har spillet en ikke ringe rolle i skabelsen og bevarelsen af prostitution. Den involverer fastholdelsen af den unge i absolut uvidenhed overfor sexanliggender, hvis påståede »uskyldighed«, sammen med en overspændt og undertrykt sexnatur, hjælper til at skabe en tilstand som vores puritanere er så ængstelige for at undgå eller forebygge.

Ikke at tilfredsstillelsen af sexbehov behøver føre til prostitution; det er den grusomme, hjerteløse, kriminelle forfølgelse af dem der vover at tage en afstikker fra den slagne vej, der er ansvarlige for det.

Piger, der blot er børn, arbejder i overfyldte, overophedede rum ti til tolv timer dagligt, ved en maskine, hvilket holder dem i en konstant overspændt seksualtilstand. Mange af disse piger har intet hjem eller komfort af nogen slags; derfor er gaden eller et eller andet billigt forlystelsessted, de eneste midler til at glemme deres daglige rutine. Dette bringer dem naturligvis i umiddelbar nærhed med det andet køn. Det er svært at sige hvilken af de to faktorer der bringer pigens overseksuelle tilstand til sit klimaks, men det er sandelig den mest naturlige ting, at et klimaks er resultatet. Det er det første skridt hen imod prostitutionen. Ej heller er det pigen der skal holdes ansvarlig for det. Tværtimod er det alt sammen samfundets fejl, vores mangel på forståelse, vores mangel på påskønnelse af et liv i støbeskeen; specielt er det vore moralisters kriminelle fejl, når de fordømmer en pige for al evighed fordi hun har forladt »dydens sti«; og det fordi hendes første sexerfaring har fundet sted uden kirkens velsignelse.

Pigen føler sig som en komplet udstødt, med hjemmets og samfundets døre lukkede lige i ansigtet på hende. Hele hendes oplæring og tradition er sådan, at pigen selv føler sig fordærvet og fortabt, og derfor ingen grund har at stå på, eller noget holdepunkt der kan løfte hende op, i stedet for at trække hende ned. Således skaber samfundet et offer som det efterfølgende forgæves forsøger at slippe af med. Den modbydeligste, mest fordærvede og affældige mand anser stadig sig selv for god, til at tage den kvinde til hustru, hvis ynde han var ganske villig til at købe, selvom han derved måske kunne redde hende fra et rædselsfuldt liv. Hun kan ej heller vende sig til sin søster efter hjælp. Sidstnævnte anser i sin dumhed sig selv som for ren og kysk, uden at gøre sig klart at hendes egen position i mange henseender er endda endnu mere sørgelig end hendes søstre på gaden.

»Konen der giftede sig for penge, er sammenlignet med den prostituerede«, siger Havelock Ellis, »den sande skruebrækker. Hun bliver betalt mindre og giver meget mere arbejde og omsorg tilbage for det, og er fuldstændigt bundet til sin herre. Den prostituerede opgiver aldrig retten over sin egen person, hun bibeholder sin frihed og personlige rettigheder, ej heller er hun altid tvunget til at underkaste sig mandens omfavnelser.«

Ej heller opfatter bedre-end-dig kvinden, Leckys apologetiske påstand om at »selvom hun nok er den højeste type af fordærv, er hun også en effektiv forsvarer for dyden. Men for hende ville det glade hjem blive forurennet, unaturlig og skadelig praksis ville findes i overflod.«

Moralister er altid klar til at ofre halvdelen af menneskeracen, for en eller anden miserabel institution, som de ikke kan vokse fra. Rent faktisk er prostitutionen ikke mere en beskytter af renheden i hjemmet, end rigide love beskytter mod prostitutionen. Hele halvtreds procent af gifte mænd er kunder hos bordeller. Det er igennem dette dydige element at gifte kvinder – ja, endog børnene – bliver inficerede med kønssygdomme. Dog har samfundet ikke ét ord af fordømmelse overfor manden, mens ingen lov er for uhyrlig til at blive sat i bevægelse imod det hjælpeløse offer. Ikke kun er hun udbyttet af dem der bruger hende, men hun er også hvert sekund, absolut overladt til hver eneste politimands og elendige detektivs nåde, samt myndighederne på stationen, autoriteterne i ethvert fængsel.

I en nyligt udkommen bog af en kvinde, der i tolv år var bestyrerinde i et »offentligt hus«, findes følgende eksempler: »Myndighederne pressede mig hver måned til at betale bøder på mellem 14,70\$ og 29,70\$, pigerne skulle betale fra 5,70\$ til 9,70\$ til politiet.« I betragtning af at forfatteren gjorde sin forretning i en lille by og at beløbene hun angiver ikke inkluderer ekstra bestikkelse og bøder, kan man let se den enorme indtægt som politiafdelingen opnår ved blodpengene fra sine ofre, som det end ikke vil beskytte. Ve dem der nægter at betale

deres afgift; de vil blive indfanget som kvæg, »om så blot for at gøre et favorabelt indtryk på byens gode borgere, eller hvis styrkerne behøvede ekstra penge. For det forkvælede sind der tror, at en falden kvinde er ude af stand til menneskelige følelser, vil det være umuligt at forstå sorgen, skammen, tårerne og den skadede stolthed hos os, hver gang vi blev hevet ind.«

Er det ikke underligt at en kvinde der har holdt et »offentligt hus« skulle være i stand til at føle sådan? Men endnu mere underligt er det, at en god kristen verden skulle afpresse og flå sådanne kvinder og give dem intet igen bortset fra bebrejdelse og forfølgelse. Åh, den kristne verdens velgørenhed!

Der lægges stor vægt på importen af hvide slaver til Amerika. Hvorledes ville Amerika nogensinde bevare sin dyd, hvis Europa ikke hjalp hende? Jeg vil ikke benægte at det kan gøre sig gældende i nogle tilfælde, ligesom jeg ej vil benægte at der er agenter fra Tyskland og andre lande der lokker økonomiske slaver til Amerika; men jeg vil absolut benægte at prostituerede rekrutteres i noget betydeligt omfang fra Europa. Det er måske sandt at størstedelen af prostituerede i New York City er udlændinge, men det er fordi størstedelen af befolkningen udlændinge. I det øjeblik vi tager til en anden amerikansk by, til Chicago eller til midtvesten, vil vi finde at antallet af udenlandske prostituerede er en minoritet.

Lige så overdrevet er den tro, at majoriteten af gadepigerne i denne by var involverede i denne forretning før de kom til Amerika. De fleste af pigerne taler fremragende engelsk, er amerikaniserede i vaner og udseende, – en fuldstændig umulighed om de ikke havde levet mange år i dette land. Det vil sige, at de blev drevet ind i prostitutionen af amerikanske tilstande, af den absolut amerikanske skik med overdreven brug af stads og klæder, hvilket, selvfølgelig, nødvendiggør penge, – penge der ikke kan indtjenes i butikker eller på fabrikker.

Med andre ord, er der ingen grund til at tro, at nogen mænd ville begå den risiko og udgift at skaffe udenlandske produkter, når amerikanske tilstande oversvømmer markedet med tusinder af piger. Til gengæld er der tilstrækkeligt bevismateriale for at eksporten af amerikanske piger til prostitution, ikke er en lille faktor.

Således gør Clifford G. Roe, tidligere assistenterende statsadvokat i Cook County, Illinois, den beskyldning at piger fra New England bliver sendt til Panama med det udtrykkelige formål at bruges af mænd i Uncle Sams tjeneste. At Mr. Roe sagde mere end det var ønsket i visse kredse, bevises af det faktum at han mistede sin position. Det er ikke praktisk for kontormænd af fortælle historier fra skolen.

Undskyldningen som gives for forholdene i Panama er at der ingen bordeller er i Kanalzonen. Det er den sædvanlige flugtvej for en hyklerisk verden, der ikke vover at stå til ansigt med sandheden. Ikke i Kanalzonen, ikke i byområdet, – derfor eksisterer prostitutionen ikke.

Ligesom Mr. Roe, er der James Bronson Reynolds, der har lavet et grundigt studie af den hvide slavehandel i Asien. Som en pålidelig amerikansk borger og ven af Amerikas fremtidige Napoleon, Theodore Roosevelt, er han sandelig den sidste til at betvivle sit lands dyd. Alligevel informerer han os om at i Hong Kong, Shanghai og Yokohama, er augiasstalden for amerikanske laster lokaliseret. Der har amerikanske prostituerede gjort sig selv så bemærkede at »amerikansk pige« i Orienten er synonym for prostitueret. Mr. Reynolds påmindrer sine landsmænd om, at mens amerikanere i Kina er under beskyttelse af vores konsulære repræsentanter, har kineserne i Amerika ingen beskyttelse overhovedet. Enhver der kender til den brutale og barbariske forfølgelse som kinesere og japanere må lide under på stillehavskysten, vil være enig med Mr. Reynolds.

I lyset af ovenstående fakta er det ganske absurd at pege på Europa som sumpen hvorfra alle Amerikas sociale onder kommer. Ligeså absurd er det at forkynde myten om at jøder leverer den største andel af villigt bytte. Jeg er sikker på at ingen vil anklage mig for nationalistiske tilbøjeligheder. Jeg er glad for at kunne sige at jeg har udviklet mig ud af dem, som ud af mange andre fordomme. Hvis jeg derfor tilbageviser påstanden om at jødiske prostituerede er importerede, er det ikke på grund af nogen jødiske sympatier, men kun på grund af de iboende fakta om disse folks liv. Ingen, udover de mest overfladiske vil påstå at jødiske piger udvandrer til fremmede lande, medmindre de har nogle forbindelser eller relationer der bringer dem dertil. Den jødiske pige er ikke en eventyrer. Indtil for nylig forlod hun aldrig hjemmet, ikke engang så langt som til den næste lille by eller landsby, om ikke det var for at besøge slægtninge. Er det da muligt at jødiske piger ville forlade deres forældre eller familie, rejse tusindvis af mil til fremmede lande, under indflydelse af løfterne fra mystiske kræfter? Gå til hvilken som helst af de store ankommende dampskibe og se selv efter om da ikke disse piger kommer med deres forældre, brødre, tanter eller andre slægtninge. Der kan være undtagelser, selvfølgelig, men at fastslå at

det store antal af jødiske piger er importeret til prostitution, eller noget andet formål, er simpelthen ikke at kende til den jødiske psykologi.

Man skal ikke kaste med sten når man selv bor i et glashus; for øvrigt er det amerikanske glashus ganske tyndt, det vil nemt knuses og det indvendige er alt andet end et prisværdigt syn.

At tillægge den øgede prostitution en påstået import, til en vækst i alfonssystemet, eller til andre lignende årsager er meget overfladisk. Jeg har allerede refereret til det forrige. Med alfonssystemet, afskyeligt som det er, må vi ikke ignorere det faktum at det i bund og grund er en fase af den moderne prostitution, – en fase betonet af undertrykkelse og korrupsion, resulteret af sporadiske korstøge imod social onder.

Den der bedriver rufferi er uden tvivl et sørgeligt eksemplar af menneskefamilien, men på hvilken måde er han mere foragtelig end politimanden der tager den sidste øre fra gadepigen og derefter lukker hende inde på stationen? Hvorfor er alfonsen mere kriminel, eller en større trussel mod samfundet, end ejerne af stormagasiner og fabrikker, der vokser sig fede på sveden af sine ofre, kun for at drive dem på gaden? Jeg forsvare ikke alfonsen, men jeg kan ikke se hvorfor han skulle blive så nådesløst jagtet, mens de rigtige gerningsmænd bag al social uretfærdighed nyder immunitet og respekt. Det er også godt at huske på, at det ikke er alfonsen der skaber den prostituerede. Det er vores humbug og hykleri der skaber både den prostituerede og alfonsen.

Indtil 1894 kendtes der næppe til rufferi i Amerika. Så blev vi ramt af en dydsepidemi. Fordærv skulle afskaffes, landet renses for enhver pris. Den sociale kræftinfektion blev derfor drevet ud af syne, men dybere ind i kroppen. Ejere af bordeller, såvel som deres uheldige ofre, var overladt til politiets blide nåde. Den uundgåelig konsekvens, overdreven bestikkelse og fængsel, fulgte.

Hvor de trods alt havde nydt en relativ beskyttelse i bordellerne, hvor de repræsenterede en hvis pengeværdi, fandt pigerne nu sig selv på gaden, fuldstændig på det bestikkelsesgrådige politis nåde. Desperate, i behov af beskyttelse og længselsfulde efter kærlighed, viste disse piger sig naturligvis som let bytte for alfonser, der selv er resultatet af vores kommercielle tidsalders ånd. Således var alfonssystemet en direkte konsekvens af politiets forfølgelse, korrupsion og forsøg på undertrykkelse af prostitutionen. Det er ren dumhed at forveksle denne moderne fase af social onder med årsagerne til sidstnævnte.

Ren undertrykkelse og barbariske forordninger kan kun tjene til at forbitre og yderligere fornede de uheldige ofre for uvidenhed og dumhed. Sidstnævnte har nået sit højeste udtryk i den fremlagte lov om at gøre human behandling af prostituerede til en forbrydelse, ved at straffe enhver der værner en prostitueret, med fem års fængsel og 10.000\$ bøde. Sådant en attitude udstiller blot den forfærdelige mangel på forståelse for de sande årsager til prostitution, som en social faktor, såvel som manifesterer den puritanske ånd fra *Scarlet Letter* tiden.

Der er ikke en eneste moderne forfatter på området der ikke henviser til den fuldkomne formålsløshed med lovgivningsmetoder i håndteringen af problematikken. Således finder dr. Blaschko at ministeriel undertrykkelse og moralske korstøge intet opnår andet end at drive det onde ind i hemmelige kanaler og mangedobler dets fare mod samfundet. Havelock Ellis, den mest grundige og humane forsker i prostitutionen, beviser ved et væld af data, at des strengere forfølgelsesmetoder, des værre bliver forholdene. Blandt andet lærer vi at i Frankrig, »i 1560, afskaffede Charles IX. bordeller gennem en forordning, men antallet af prostituerede blev kun øget, mens mange nye bordeller opstod i uventede former, og var mere farlige. På trods af al sådan lovgivning, *eller på grund af den*, har der ikke været noget andet land, hvor prostitutionen har spillet en mere iøjnefaldende rolle.«⁶

En uddannet offentlig mening, befriet fra lovlig og moralsk jagt på prostituerede, kan alene hjælpe til forbedring af de nuværende forhold. Overlagt fornægtelse og ignorering af dette onde som en social faktor af det moderne liv, kan kun forværre tingene. Vi må hæve os over vores tåbelige forestillinger om at være »bedre end dem«, og lære at forstå den prostituerede som et produkt af sociale omstændigheder. Sådant en bevidstgørelse vil feje den hykleriske attitude bort og sikre en større forståelse og mere menneskelig behandling. Hvad angår en grundig fjernelse af prostitutionen, kan intet fuldende det undtagen en fuldstændig omvurdering af alle accepterede værdier, specielt de moralske – sammen med ophævelsen af det industrielle slaveri.

---

⁶ Havelock Ellis, *Sex and Society*.

Det Anarkistiske Bibliotek

Emma Goldman
Kvindehandel
1910/1911

Hentet 11/02/17 fra <https://web.archive.org/web/20071013205546/http://www.anarkister.dk/Kvindehandel.doc>
(rettet under upload til denne side)

Originaltitel: *The traffic in women*, fra samlingen *Anarchism and Other Essays*, publiceret i 1911 af Emma Goldmans eget forlag *Mother Earth*.

da.theanarchistlibrary.org